

Krynica

ŠALTINIS

VILNIA, 29 ŠNIEŽNIA 1939 HODU.
№ 12 (708). Hod vydańnia XXI.

BIELARUSKAJA NARODNAJA HAZETA
Vychodzić u aŭtorki i piatnicy.

Cana numaru 10 cent. Padpiska na hod—5 lit.,
na paŭhoda 3 lity. Da kanca 1939 h. — 0.75
Adras red. i admin.: Vilnia, Zavalnaja vul. 1—2.

Z NOVYM 1940 HODAM — Z NOVYM SČAŠCIEM!...

SPATYKAJUČY NOVY — 1940 — HOD

Sioletni Novy Hod, jak dla ŭsiaho ŭsvietu, tak i dla Bielaruskaha narodu, jość sapraŭdy novym.

U miŭnarodnym žyćci ŭ minułym hodzie treba adciemić prad usim vialiki zakalot vajenny nia tolki vialikich dziaŭžaŭ miŭ saboju, ale tak-ža i miŭ vialikimi i małymi. Praŭda, heta samo pa sabie nia jość niečym dadatnym, ale nia možna skazać, kab jano nia było ŭ niekatorym značeńni niečym novym, bo-ž hety vajenny zakalot biazumoŭna niasie Eŭropie ŭmat čaho novaha, i, mahčyma, dobraha. Z henaha zakalotu rodzicca novaja Eŭropa.

Sapraŭdy, novym hod 1940 možna nazvać i adnosna Bielaruskaha narodu. U kanca minulaŭ hodu Zachodniaja Bielaruś, jakoj navat i imia Polšč vyčyrkivała z historyi, dałučana da Savieckaj Bielarusi, jak da svajho naturalnaha pnia. Uśia-ž Savieckaja Bielaruś — heta całkom pavaŭnaja forma bielaruskaj dziaŭžaŭnaści i heta całkom pavaŭnaja apora bielaruskaj kultury.

A ŭžo asabliva novym hodam žjaŭlajecca hod 1940 dla bielaruskaj nacyjanalnaj mienšaści tut, u Litvie. Hetaja „novaść“ dla nas tut vynikaje, jak z samaha pavarotu Vilni i čaści Vilenščyny da Litvy, tak i prad usim z zadańniaŭ, jakija tut nas

čakajuć. A hetyja zadańni buduć nastupnyja.

1. Uśie Bielarusy biaz roŭnicy palityčnych pahladaŭ i relihiynych prakanańniaŭ pavinny abjadnacca kala svajej adzinaj arhanizacyi: „Bielaruski Centr u Litvie“. Bo biez arhanizacyi nia ma nijakaj pracy.

2. Druhoj bajavoj tut našaj bielaruskaj zadačaj žjaŭlajecca ŭskoła. Vaŭnaść ŭskoły dla bielaruskaha nacyjanalnaha žyćcia koŭnamu

jasnaja i ab hetym havaryć nia prychoziccca. Ale pavinny my pamiaćać, što ŭ spravie ŭskoły my tut pačynajem faktyčna badać usio nanaŭa. Tyja astatki bielaruskaj ŭskoły, jakija my mieli pry Palakoch, byli abapiortyja badać vyklučna na bielaruskim elemencie z paŭdzionna - ŭschodniaj častki Vilenščyny, jaki badać uvieś, razam z adychodam čyrvonaj armii, adplyŭ u Savieckuju (Zachodniuju) Bielaruś. Zna-

ča, ŭmat treba hramadzkaŭ natuŭnaj i vytryŭalaj pracy ŭ spravie bielaruskaj ŭskoły, arhanizujućy jaje na miascovym bielaruskim elemencie.

3. Asablivuju tak-ža ŭvaŭhu treba nam žviaŭnuć i na adzinuju bielaruskuju hazetu. Idzieć tut ab toje, kab koŭny, čto moža trymać u ruce piaro, piśaŭ u „Krynicy“ i kab pryklađaŭsia da paŭŭreńnia hetaj hazety.

4. Uŭvaŭna ŭrešcie pavinny my sačyć za žyćciom tut

u Litvie kaścielnym i carkoŭnym i hetamu žyćciu nadavać adpaviedny kiruŭnak. Roznyja ciomnyja siły, siańnia moža bolš jak kali, na kaścielnym i carkoŭnym adcinku bałamuciać bielaruśki narod polskaścij i maŭskoŭščynaj. Pajavilaŭsia jak u mieście, tak i pa siolach mnoha roznych čuŭnych ludziej, jakija karystajućsia z haścinnasći miascovaha naŭsielnictva i litoŭskaha ŭradu, haścinnasć hetuju vykarystvajuć na varoŭžu Bielaruskamu i Litoŭskamu narodam ahitacyju.

Uśio heta ŭ niekatoraj miery jość niečym novym u novym 1940 hodzie i da hetaha ŭsiaho panovamu pavinny my bracca.

M. K.

U hetym numary
„Krynicy“ 6 bačyn

**Łaskavych Kooperatystaŭ,
Pavaŭnanych našych Klijeŭtaŭ i Dastaŭščykoŭ
Z NOVYM 1940 HODAM
vinšuje**

LIETŪKIS — Addzieł u Vilni

*Усіх нашых Пavaжaнaх Сябpoŭ i Кліeнтaŭ
з надыxoдзячым Новым 1940 Годaм*

vinšuje

**БЕЛАРУСКІ
СПАЖЫВЕЦКІ КООПЭРАТЫЎ
у Вільні**

*Svaim Pavaŭnanim Klijeŭtam Novahodnija
paŭzadanni*

składaŭe

**Kooperatyŭ
„RŪTA“**

Achvotniki biełaruskich časťak Litoŭskaha Vojska

Z 1918 až da 1923 h. u skła-
dzie Litoŭskaha Vojska isnavali
i biełaruskija časťki: pierš za
ušio 1. Biełaruski piešy polk,
Biel. švadron, Horadzienskaja
kamendantura, 1. i 2. asobnyja
Biel. roty, Biełaruski piešy ba-
taljon, Asobnaja biel. rota,
Asobny biel. bataljon i nareš-
cie Biel. asobnaja rota. Praz
hetyja časťki prajšło kala 2.000
— 2.500 vajsokovyh — achvice-
raŭ, padachviceraŭ i žaŭnieraŭ.
U litoŭskim vydaŭni „Savonar-
is“ („Achvotnik“), jaki nadru-
kavany ŭ Koŭnie ŭ 1929 h.,
znojdzim hetkiju statystyku.
Praz Biełaruskaje vajsokovaje
biuro ŭ Koŭnie ad 25.I.1919 h.
da 5.III.1920 h. prajšło 74 ach-
vicery iz 14 vajs. uradoŭcami,
316 padachviceraŭ i žaŭnieraŭ
achvotnikaŭ, 7 mabilizavanyh
padachviceraŭ i žaŭnieraŭ, 360
achvotnikaŭ nia službyŭšych u
vojsku i 17 rekrutaŭ (navabran-
caŭ).

Z 680 žaŭnieraŭ i padachvi-
ceraŭ žycharaŭ z Kovienščyny by-
ło 316, z Vilenščyny — 235, Ho-
radziensščyny — 49, Viciebščy-
ny — 21, Mienščyny — 17, Ma-
hileŭščyny — 4, Smalenščyny
— 3, Suvalščyny — 3. Z ra-
siejskich hubernijaŭ było 13, z
ukrainskich — 10, z polskich
— 9 asob.

Z achviceraŭ 28 byli pasłany
ŭ biełaruskija i 17 — u litoŭ-
skija časťki. 20 achviceraŭ za-
rejestravalisia, ale pryznačeŭnia
nie atrymali.

Žaŭniery i padachvicery z Ko-
vienskaha biełaruskaha vajsok-
vaha biuro byli pasłany: 125
asob u 1. Biełaruski piešy polk
(Horadnia), 21 — u Biełaruski

Biełaruskija sezonnyja rabotniki viartajuca ŭ Zachodniuju Biełaruš

Štohod ŭ Latviju na sielska-
haspadarčyja pracy vyjaždžała
z Zachodniaj Biełarusi kala
40.000 biełaruskaje moładzi, što
nie znachodzila sabie pracy i
kavalka chleba na svajej bač-
kaŭščynie, zaniataj Palaka-
mi. Dy bolš jak 5.000 Biełaru-
saŭ vyjaždžała ŭ Estoniju.

švadron (Horadnia), 290 — u
1. Biełaruskuju asobnuju rotu
(Koŭna) i 240 — u 2. Biełar.
asobnuju rotu (Koŭna).

A. Smaleniec

Mnohija astavalisia tutaka
kruhly hod, a niekatoryja i pa
5—6 hod biaz pierapynku. Ča-
sta zdaralasia, što chłopczy ža-
nilisia z latyskimi dziaŭčatami,
a jašče čaściej było, što bieła-
ruskija dziaŭčaty vychodzili za
latyšoŭ i astavalisia ŭ Latvii
nazaŭsiody. Šluby pamiž bieła-
rusami i biełaruskami byli ra-
dziej, a kali chto kolečy i scha-
dziŭsia, dyk žyli biazdzietnymi.
Bolšaść haspadaroŭ nia duža
achvotna brała ŭ adnu haspa-
daru muža i žonku.

Ciapier, u žviazku z čutkam

ab tym, što ŭ Zachodniaj Bie-
larusi dajuć ziamlu i što budzie
praca na novych fabrykach i
zavodach, raspačušia vialiki
ruch pavarotu na bačkaŭščynu.
Blizu pa dva-try razy ŭ tydzień
adychodziać z Ryhi na Drysu-
Połacak celyja ešalony pa 500—
800 čalaviek u kožnym.

Jeduć stomlenyja, ale ŭschva-
lavanyja i radasnyja. Zadoŭha
da ciahnika stancyja ŭžo zabita
klumkami, skrynkami, pakietami.
Chłopczy i dziaŭčaty, a pa-
miž imi trapajuca i staŭlja
mužčyny i žančyny, abhavarva-
juć зробlenyja pakupki. Blizu
ničto nie viazieć damoŭ zarob-
lenyja hrošy, jak heta było ŭ
minułyja hady, kali latvijskija
hrošy mahčyma było pa čvior-
damu kursu mianiać na złotyja.
Ciapier ŭsie kupajuć vopraktu,
boty, a ŭ kaho hrošy bolš, dyk i
velosipedy i kravieckija mašynki,
hadziŭniki dy inš. Najbolš ki-
dajuca ŭ vočy velosipedy, ja-
kich na 500 čalaviek baviazka-
va viazuć nia mienš 400 štuk i
administracyi prychoďzicca pry-
čeplivać da ešalonu asobnyja
tavyrnyja vahony specyjalna dla
velosipedaŭ.

Adjezd biełaruskaje pracoŭ-
naje siły stavić Latviju ciapier
ŭ davoli ciažki stan i ŭrad ŭžo
zahadzja abhavarvaje pytaŭnie
ab tym, jakim sposabam u na-
stupajučuju viasnu i leta zamia-
nić vyjechaŭšych biełarusiaŭ na
sielska-haspadarčyich pracach.
Padniałosia navat pytaŭnie ab
pracoŭnaj pavinnaści dla ŭsiej
moładzi, a takšama ab arhani-
zacyi „adpuskoŭ“ dla haradz-
kich rabočych na leta, kab jany
mahli odpusk skarystać dla pra-
cy na vioscy. Kor.-t.

BIEŁARUSY! Zapisvajciesia u siabry

Biełaruskaha Spažyvieckaha Kooperatyvu ŭ Vilni Kuplajcie usie tavary u kramach biełaruskaha kooperatyvu,

jakija pracujuć u nastupnych punktach:

Niamieckaja 7, Subač 47, Lehijonovaja 92.

U najbližejšym časie buduć adčynieny kramy
ŭ inšych punktach miesta.

Biełaruskija kooperatyŭnyja kramy buduć mieć
i majuć usie tavary pieršaje patreby.

Infarmacyi ŭ spraviu zapisu ŭ siabry možna atry-
mać štodnia za vyniatkam šviataŭ u kramie № 1 na
Niamieckaj vul. № 7 ad 17 da 19 hadziny (5—7 hadzi-
na ŭviečary).

Uprava Kooperatyvu

Uład-Inicki

Aryšty, Biareza j vola

(Uspaminy arištanta)

Nieŭzabavie da našaha šerahu pa-
dyjšoŭ inšy palicyjant i pačau kryčać i la-
jać nas za toje, što my — zradniki, nia
ŭmieli šanavać zahadaŭ Piłsudskaha, a
słuchali Hitlera, što ŭsie česnyja ciapiera-
ka na froncie, a my — skurniki j darma
chočam jeści polski chleb i h. d. u he-
tym duchu. Každy skaz pačynaŭ i kančaŭ
jon polskaju lajankaju „z kurvy syn.“ Pad-
čas svaje „navuki“ adnaho zapytaŭsia, što
jon kazaŭ, i akurat papaŭ na maładoha
Ukrainca, katory zusim nie razumieŭ jaho.

— Što ja skazaŭ? — pytaŭ jecca aŭvia-
rety palicyjant.

Ukrainiec maŭčyć.

— Ach ty, z kurvy synie, nia cho-
čaš havaryć sa mnoju! — kryknuŭ pali-
cyjant. — Nahnisia!

Ukrainiec nahnusia j palicyjant pry-
lažyŭ niekalki pałak, aŭ biedny Ukrainiec
skruciŭsia j zavyy niečalaviečym hołasam.

Znoŭ-ža, pačulisia z šerahu halasy,
što jość adzin iz złamanaju nahoju (zlama-
li jamu padčas taho bićcia — „pryniaćcia“),
dyk toj palicyjant, chodzjačy pierad na-
šym šeraham i machajučy pałakaju ci ka-
ho bjučy joju, kaža:

— Ja vidžu jaho, ale nia baču j ja-
honaha stohnu nia čuju... Ale ŭsio-ž taki

dazvoliŭ vyniaści jaho na rukach da dak-
taroŭ, katoryja byli ŭ druhim kancy na-
šaha placu.

Adzin internavany na hrudzioch mieŭ
stužki ordenaŭ, dyk hety palicyjant pa-
zryvaŭ ich, kinuŭ na ziamlu j topčučy na-
hami kryknuŭ:

— Takija, jak my, na froncie baro-
niać honar najjašniejšaj rečypaspalitaŭ...
Tutaka tolki zradniki, špiehi, z k... syny —
i z hetymi slovami achnuŭ pałakaju pa
jahonyh plečach.

Doŭha „navučaŭ“ nas toj palicyjant,
až nohi zabaleli stojačy i tolki čuvać by-
ło miž nas:

— Voš papalisia! Kaniec budzie!

Kali ŭžo jon skončyŭ, dali nam vady
j abied, pašla katoraha bieham pahnali ŭ
pamieškaŭnie, dzie taksama niekatoryja
atrymali humovyja pałki za toje, što
ŭbiehli ŭ šapkach.

Usich aharnuŭ strach i tropat. Duma-
li, što hetak budzie štodnia. Akazałosia-ž,
što hetak nas tolki spatykali, bo nazaŭtra
toje samaje paŭtarylasia z novymi dvuma
hrupami, pryviedzienymi ŭ Biarezu.

U adnej hrupie było, miž inšym, troch
klerykaŭ i z ich adnaho tak bili, što toj
padaŭ pad udarami, a jak padyjmaŭsia
j chistajučysia prabahaŭ niekalki krokaŭ,
jaho dahanieli j udarami pałak znoŭ vali-
li z noh. Biedny kleryk! Praz usio žyćcio
svajo jon budzie jasna ŭjaŭlać, jak Jezus
padaŭ pad kryžam... Dvuch klerykaŭ to

zručna ŭčiakali, padniaŭšy svaje sutanny,
ale i im dastałosia pałak. U drugoj hrupie
tak-ža sprytna ŭčiakali dva mała-
dyja šviaščerniki, katoryh tak-ža biaz-
litasna bili, jak i klerykaŭ.

Ad 1 vierašnia da jakoha 10-ha ŭ Bia-
rezu było sahnana tysiačy ludziej. Nia by-
ło ŭ Polšcy takoha pavietu, kab u Biare-
zie nie akazałosia jahonyh pradstaŭnikoŭ.
Ale najbolej było Ukraŭcaŭ i Biełarusiaŭ.
Paźniej my daviedalisia što ŭsich in-
ternavanyh u Biarezie było da 10.000 ča-
laviek. Byli ŭsiakija: i maładyja i staryja,
i zdarovyja j chvoryja, navat kaleki — kul-
havyja, harbatyja, šleparokija, zaiki...
chvoryja na padačku, a ŭ našaj zaŭ byŭ
nat adzin varjat, i ŭsie byli „zaličany“
ŭ katehoryju „zradnikaŭ“. A jak jany
dastavalisia ŭ Biarezu, nia lišnim budzie
prypomnić choć karotkaje apaviadaŭnie
instruktara Kieleckaj hrupy:

„Nas arištavali 1 vierašnia j sahnali
ŭ Strachavichach. Tutaka nas paskoŭvali
pa dvuch i piechatoju paviali. Išli my bo-
lej tydnia, i tolki ŭnočy. Pieršyja dni
try to jšli skavanymi. Kali-ž niamieckija
samaloty pačali lotać nad darohami j ab-
strelivać nas kulamiotami, tady raskavali,
kab mahli lepiej chavacca. Usio-ž taki adna-
ho z nas bomby zabili. Tak dajšli my da Bie-
rašcia, adkul ciahnikom pryviažli nas siu-
dy... Naciarpielisia my hoładu, a najbo-
lej — strachu — ciažka ŭzdychnuŭšy
zakončyŭ instruktar.

Śv. p. Prałat D. Jasinski i Biełarusy

19 śnieżnia siol. zusim niečakanam pamior ad razryvu serca stary pryjaciel Biełarusaŭ—Ličvin, prałat a. D. Jasinski. Nie adčuvalučy nijakaje chvaroby, prałat adpraviu raniašniaje nabaženstva ŭ katedry śv. Jakuba, a zatym pajšo ŭ Litoŭskuju himnaziju, jakoj jon byŭ dyrektaram. Tutaka, u habinecie dyrektara, jon niečakanam i pamior.

Prałat D. Jasinski naradziŭsia ŭ 1866 hodzie ŭ Surviliškach, vučyŭsia ŭ Suvalskaj himnazii a pašla skončyŭ katalickuju duchoŭnuju seminariju ŭ Pieciarburzie. Niabožčyk blizka stajaŭ da Biełarusaŭ i svaju pieršuju pastyrskuju pracu pačau na Biełarusi. Za svaje liberalna-narodnickija nastroi i pracu siarod biełaruskaha sialanstva, dla jakoha jon rabiŭ šmat dobra, cudoŭna ŭładajučy biełaruskaju movaju i vystupajučy z biełaruskimi kazańniami ŭ kaściole, — jon byŭ vyslany na Ural i nahuŭ u Vialikarusiju. Bliżej da bačkaŭščyny, na parafiju ŭ Łathaliju pieraječu prałat Jasinski pašla revalucyji 1917 h. Tutaka ŭ Ahłonie šmat pracavaŭ siarod łathalcaŭ, Biełarusaŭ, Ličvinoŭ. Na hetym stanovišcy jon vyjaviŭ siabie haračym abaroncam Džvinskaje biełaruskaje himnazii, z usimi vučycialami i dyrektaram jakoj, hr. I. Kraskoŭskim, byŭ dobra znajomy. Nie pierarvałasja jahonaje pryjacielstva z Biełarusami i tady, kali jaho pieraviali ŭ Ryhu na stanovišča probaršča kaścioła śv. Franciška Assyzkaha. Jašče ŭ m-cy traŭni siol. na biełaruskaj viečarynie ŭ Ryzie biełaruskaje hramadzianstva bačyla mahutnuju postać pralata D. Jasinskaha ŭ pieršym radzie kreslaŭ, z dobrazu, spahadnaju ŭchmylkaju plaskaŭšaha ŭ daloni našym artystam, staviuščym „Paŭlinku.“

Budučy haračym litoŭskim patryjotam, jon žjaŭlaŭsia staršynioj abjadnańnia Ličvinoŭ u Łatvii, a dobra viedajučy ŭsie narody Bałtyki, rupiŭsia ab tym, kab pamiž hetymi narodami by-

NATALLA ARSIEŃNIEVA

*U niažyvyh radkoch pustych chłodnych sloŭ
Nie pieralić viasny, vasiaeńniaha baħaćcia,
Vasiaeńnich ranicaj abmytych małakom
Na žoŭtych ad krasy i sonca sienažaciach.
Nie apisać taħo, što robicca vakoŭ:
Vasiaeńnich tumanoŭ, što les daloki siniać,
Viašnianych hutarkaŭ i bojkaŭ vierab'joŭ
Nad raściarušanaj la švirana miakinaj.
Nie pieralić u vierš razvoranaj ralli,
Što pachnie soładka i kista chlebam čornym,
— ŭsiej radaści viasny, tak vostraj, aź balić
ŭ hrudziach, skalečanych vasiaeńniaju zadziaraj.
Tamu škada viasny, što praminie ŭ žyćci,
I sonca, j vierab'joŭ, i zrebných pałatninaŭ,
Škada, bo ģeta ŭsio—prachodziec niaupynna...*

Viasna, 1938 h.

Z žyćcia Biełarusaŭ u niamieckim pałonie

U № 3 biełaruskaj tydniovej hazety ŭ Niamiečynie „Раніца“ znachodzim pišmy pałonnych Biełarusaŭ, z jakich daviedvajemsia cikavyja viestki z ichniaha žyćcia. Voš jak jany ab hetym pišuć:

„Dnia 4 i 5 śnieżnia adviedaŭ łahier pałonnych, u jakim znachodzicca bolš 250 Biełarusaŭ. Łahier hetu lažyć u adnej z pryhožych akoliceŭ Bavaryi, a pałonnyja pracujuć na pala-

vych rabotach pry adnym manastyry. Siarod pałonnych spatkaŭ paeta Michasia Vasilka. Jon tut trymaje ŭsich Biełarusaŭ pad svaim uplyvam. Dzielić z imi razam usie niahody i svaim čaroŭnym slovam padmacouvaie na dusie, dađaje atuchi i dalej trymacca i žyć dla svaje Biełarusi. Mnoha našym pałonnym pryšlo sia pieraciarpieć, pierazyć—karotkaja vajna ŭsim zastalasja na doŭha ŭ pamiać. Adnak dzia-

ła naviazana sapraŭdy braterskaja lučnaść. Tamukarystaŭsia ščyraj pašanaj va ŭsich hramadzkich kołach Łatvii i Litvy.

Uračystaje pachavańnie pralata D. Jasinskaha adbylosia ŭ čačvier 21 śnieżnia. U vialikaj pachavalnaj procesii pryjmali ŭdział pradstaŭniki ŭsich nacyjanalnaściaŭ i vieravyznańniaŭ Łatvii. I moža samym charakternym znakam pašany da hetaha duchoŭnika i čaławieka bylo toje, što ad biełaruskaha hramadzianstva razvitalnuju pramovu kazali i vianok ŭskłali pravasłaŭnyja biełaruskija dziejačy: Siarhiej Sacharaŭ i Mikola Dziamidaŭ.

Prysutny

„Krynica“ nie zabaroniena!

Na dopyty i prošby našych čytačoŭ i prychnikaŭ, koratka vyjašniajem, što nijakaj zabarony čytać i pašyrać „Krynicy“ siahońnia niamie. Čto čvierdzić inakš, toj abo nia znaie spravy, ab jakoj choča havaryć, ab maje šviedamuju blahuju volu pierakručyvać vačavidnuju praŭdu. Uspaminy-ž niekatorych adzinak, ab biazslaŭnaj zabaronie z 1928 h. adnosiacca nie da „Krynicy“, ale da „Bieł. Chyśc. Demokracyi“, pieršaja i druhaja nia isnujuć užo ad 1936 hodu. Zdaiecca jasna.

Redakcyja „Krynicy“.

kujučy Najvyššamu, uratavaŭšy žyćcio, ciapier prystasoŭvajučysia da novych abstavinaŭ, kožny z ich hladzić badziara ŭ budučyniu i ciešyć siabie dumkaju pavarotu na rodnyja honi... A tymčasam prachodziec dzień za dniom tut u dalokaj ad Biełarusi Bavaryi. U adnatonnaj adnak, štodziennaj pracy, byvajuć i jasnyja, radasnyja dni i tady chočacca na ŭvieš šviet kryčać: Biełarusi! Jakaja-ž Ty żyvučaja i stojkaja. Ciabie hniabili, Ciabie zahaniali ŭ padziemiella, a Ty żyvieš i niamie ciapier taħo kutka na šviecie, dzie-b nia byŭ naš Biełarus... Tak i da nas u łahier, dnia 4 i 5 śnieżnia zavitaŭ u niespadzieŭku biełaruskaj šviaščeńnik a. Michaš. Hetu dzień zastaniecca nadoŭha nam u pamiać. My dumali užo, što zabyty Boham i ludźmi... Až nie. My pierakanalisia, što i tut jošč ludzi, katoryja pamiatajuć ab nas. I voš sabraŭšysia ŭsie razam, supolna zlučany adneju dumkaju ab Biełarusi, u rodnej movie padziakavali my Bohu za ŭsie łaski, jakija Jon nam akazaŭ.

Pałonny Biełarus.

Tut u adnym z łahieraŭ dla pałonnych u Bavaryi, adlehlým 92 klm. ad Miunchenu, znachodzicca 250 Biełarusaŭ. Častkova jany užo razmieščany pa haspadarkach małymi hrupami pa 8 abo 10 čaławiek. Žyćcio pry pracy idzie šmat viesialej i daloka lepš čym u łahieri. Biełarusy pracujuć achvotna i ščyra, na heta naviet i Niemcy žviarnuli tut uvahu. Nia dziwić užo nikoha, kali niamieckija haspadary zvaročvajuca da kaman-danta łahieru z prošbaju dać im čatyroch, piaciach abo dzie-siaciach pałonnych rabotnikaŭ, zaznačajučy pry tym, što kali možna to Biełarusiaŭ. I tak kožny dzień. Heta dobra. Heta užo ciapier kładzie hranicu pamiž nami i Palakami. Voš tak i tut: u pałonie praz svaju pracu vyrablaje i zdabyvaje sabie Biełarus pašanu i imia česnaha i najlepšaha rabotnika. ŭsie tut u nas z hodnaściu zajaŭlajuć, što jany Biełarusy, syny vialikaha 15 miljonaha narodu.

Biełarus u pałonie“.

Biełaruskij vydaviecki ruch u Zach. Biełarusi za 1939 h.

Nia viedajem, što niasie „novy“ hod 1940-vy. Viedajem adnak z peŭnaściu, što „stary“ hod 1939-ty dla vydavieckaj biełaruskaj pracy ŭ Zach. Biełarusi z usich minutyh hadoŭ byŭ najciažejšym. Pryčynna heta zlažyłasja šmat i roznaha charakteru.

Da „tradycyjnaj“ biełaruskaj hality matarjalnaj daŭčuŭsia ŭ hetym čaśie jašče zavostrany palityčny režym adnosna ŭsiaho, što nasila na sabie taki ci hetaki adpiačatak biełaruskasći. Tavarystvy biełaruskija, jakija staralisia ab vydaviectvie, daŭno byli užo polskimi ŭładami pazačyniany, z publičnych fondaŭ na biełaruskaje vydaviectva nia možna bylo dostać nivodnaha hraša, pryvatnych mecenaŭ u ta-

kuju paru tak-ža znajści trudna, tymbolš, što palityčny režym adnosna Biełarusaŭ zabivaŭ usiakuju zdarovuju pryvatnuju inicjatyvu. Niaŭpynnyja kanfiskaty jaŭnyja i patajnyja (kalendary, lementary*), zastrašvańnie ŭsiakimi represijami za čytańnie biełaruskich knižak, uklučna da masavych vysialeńniaŭ z rodnych chataŭ i navat ssylki ŭ koncentracyjny łahier—usio heta siahońnia choć i naleža da histaryčnaj minuščyny, šviedčyć tak-ža i ab varunkach i mahčymasćiach biełaruskaj vydavieckaj pracy. I kali nie zvažajučy na ŭsio heta biełaruskaje vydaviectva nia tolki nie za-

*) Polityja nie pazvalala pradavać pa rynkach lehalna vydanyja biełaruskija kalendary i patajna kanfiskavala z pošty tak-ža lehalnyja biełaruskija lementary, jakich u samaj tolki Horadni sioleta bylo znojdžena kala paŭtary tysiačy egzemplaraŭ savietskimi ŭładami.

mierla, ale znajšo jšče novyja, dahetu niaviedamyja, žaroły isnavanńia, dyk heta prosty dokaz, što biełaruskij druk staŭsia užo arhaničnaj skladovaj častkaj šviedamaha žyćcia našych narodnych masaŭ; majem tut na ŭviecie aŭtorskija skladki na vydańnie ich-ža sobskich tvoraŭ, abo samatužnaje vydaviectva paštovak z biełaruskimi nacyjanalnymi ŭzorami.

Tak ci hetak, faktam astaniecca, što biełaruskij druk probu žyćcia ŭ 1939 h. vytrymaŭ dobra. Nie ŭvachodziačy tut u padrobnuju acenku paadzinočnych vydavieckich pazycyjaŭ, adznačym tolki koratka ichnija tytuły sposabam najpraściejšaha katalohavańnia ŭ paradku alfabetyčnym. I tak:

В. Б. інж.: Сакрэт уряджаю або якім насеньнем засяваць і як яго на

Pryhožaja ūračystaść u Biełaruskaj Prohimnazii

Skarystaŭšy z zaprosinaŭ, u niadzielu 24-ha śnieжня znajšoŭsia ja a 11-taj hadzinie ŭ Biełaruskaj Prohimnazii ŭ Vilni. Tut u himnastyčnaj zali sabrana była ŭžo nia tolki moładź z prohinnazii i z Biełaruskaje Pačatkavaje Škoły, ale vučyciali, niekatoryja bački, pradstaŭniki bieł. hramadźianstva i bieł. studentaŭ. Pasiaredzinie-ž zali stajala pryhoža ŭbranaja jołačka, jakuju jarkimi pramieńčykami aśvialiali mnohija śviečki pryciahvajučy da siabie cikavyja vočki dzietak. Usie adnak jašče čakali pačatku biełaruskaje školnaje i kaladniaje ūračystaści, ale nia doŭha, bo voš za chvilinu na zalu zjaviŭsia Dyrektor ajciec Adam Stankievič, katoraha moładź hučna choralna pryvitała, jak svajho Ąpiakuna i ģmianiŭnika ŭ heny dzień, vyrážajučy najlepšyja pažadani. Zaraz-ža pačalisia pramovy vučniaŭ i vučycialoŭ, znajšlisia tak-ža i pryhožyja kvietki. Ad imia bieł. hramadźianstva i vučycialoŭ havaryŭ praf. M. Ancukievič, katory, žviarnuŭšy ŭvahu na sučasnae biełaruskaje pažačennie i na vialikuju pracu i abviazki a. Ad. Stankieviča ahaŭam, a asabliva-ž jak dyrektara prohinnazii i staršyni Biełaruskaha Centru, žadaŭ jamu pamysnaści ŭ dalejšym žyćci i pracy. Ajciec Dyrektor adkazvajučy na pryvitaŭni zaklikaŭ usich da tvorčaje pracy, da sužyćcia i padziališia z prysutnymi kaladnym aplatkam.

Stvaryŭsia miły siamiejny nastrój, jaki ażyŭlali pryhyžyja biełaruskija pieśni, deklamacyi i hulni. Špiavali i deklamavali nia tolki vučni prohinnazii, ale i pačatkavaje škoły. Špiavali jany i deklamavali ab krai rodnym, ab navucy, vioskach, ptuškach, konikach, koźlikach, švinkach, kocikach, ab ludziach vialikich i dzietkach małych... I treba skazać, što nia hledziačy na toje, što bieł. pačatkavaja škoła pracavała jašče ŭsiaho tolki try tydni, to adnak dzieci vielmi šmat čaho ŭžo navučylisia i šmat čym mahli pachvalica. I za heta žbirali hučnyja vopleski, pachva-

Našyja dumki

My dla dušy,

U razhałosnych chvalach krali pier'je,
A na palot — advažu u arloŭ...

Prastor i šyr

Zaroj haračaju saħrejem,

Zaplyŭšy dzieš da sonca na paŭoŭ.

Pieraz ślachy

My pojdziem, sploŭšy sercu — viery

tryvalaje i zornaje — vianok,

Da niebaschiŭ —

Kab pramiennuju papieru

Zapisvać soniečnaje tvorčasci piarom.

Tam budziem brać

Usio, što zachavali

Staħodździ doŭhija, razložnyja viaki.

Bo ŭžo para

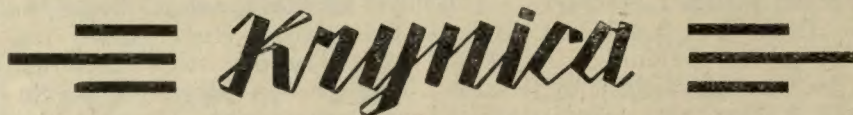
Piaśnianyja kaskady

Ražlić, — ciamru praħnaŭšy z pad strachy!

M. Kryvič.

Uvaha!

Užo pryjmajecca padpiska na 1940 hod
na najtaniejšuju ŭ Vilni hazetu

„KRYNICA” pačala vychodzić jašče ŭ Pietrahradzie ŭ 1917 h. i za svaju praŭdamoŭnaść była začyniana čužymi ŭladami aħ 3 razy.

Adnoŭlenaja „KRYNICA” vychodzić dva razy ŭ tydzień i akramia daŭžejšych artykulaŭ na ŭsie biahučyja temy žmiasčaje zaŭsiody najnaviejšyja viestki z kraju i zahranicy.

Padpisnaja płaťa na „Krynicy” ŭ kraju
razam z paštovaj pierasyłkaj
— na hod 5 liťaŭ, na paŭhoda 3 lity. —

Padpiska dla zahranicy na hod dva amer. dalary.

HADAVYJA PADPIŠČYKI, JAKIJA APŁACIAĆ PADPISKU
DA 1.IV., ATRYMAJUĆ CENNUJU PREMIJU.

Stalyja karespandenty karystajucca pry aplačvaŭni padpiski vialikimi palohkami. Probnaja numary „Krynicy” vysyľajucca darma pa atrymaŭni prošby i adresu.

Pierasyłku hrašej i treba adresavać hetak: Gudŭ laikraščio „Krynica” adm nistracijai, VILNIUS, Zavalině g-vė 1.

ly, a ŭ kancy atrymali ŭsie pa miašočku roznych padarkaŭ.

A kali ŭžo i razyjšlisia starejšyja hości, moładź jašče doŭha špiavala, hulała i pryhataŭlala-

sia da druhoje jołački, jakaja adbudziecca na pravastaŭnyja Kalady.

Reporter.

Беларускі адрэсар М. Вільні

1. Цэнтр Беларускага Руху ў Літве—Вільня, Завальная 1. (Адрас для пісьмаў: Gudŭ Veikimo Centras Lietuvoje, Vilnius, Zavalině g-vė 1). Пачне ўрадаваць у найбліжэйшым часе.

2. Беларускі Музей ім. Івана Луцкевіча, Вільня, Істрабамская 9. (Часова трудна даступны з прычыны цеснага памешканьня). Адчынены ў аўторкі і пятніцы ад 10 да 12 г.

3. Беларуская Дзяржаўная Прогимназія, Вільня, Дамініканская вул. 3/5. Канцэлярыя адчынена ад 8 да 12 гадз.

4. Беларуская Дзяржаўная Пачаткавая Школа, Вільня, дамініканская вул. 3/5. Канцэлярыя адчынена ад 8 да 12 гадз.

5. Беларускі Студэнцкі Саюз. Існуе ад 1919 г. Часова нячыны з прычыны пераарганізацыі ўсяго ўнівэрсытэцкага жыцця. Апошняя месца ўрадаваньня: Вільня, Завальная 1.

6. Рэдакцыя і адміністрацыя часопісу „Крыніца”, Вільня, Завальная 1., тэлеф. 28-32. (Адрас для пісьмаў: Gudŭ laikraščio „Krynica” redakcija ir administracija, Vilnius, Zavalině g-vė 1). Адчынена ад 10 да 14 гадз. Рэдактар прымае ад 13—14 гадз.

7. Беларуская кнігарня „ПАГОНЯ”. Вільня, Завальная 1 (адрас для пісьмаў: Gudŭ knygynas „Pahonia”, Vilnius, Zavalině g-vė 1).

Адчынена ад 10 да 14 гадз.

8. Беларуская кнігарня Станкевіча, Вільня, Істрабамская 2. (Gudŭ knygynas St. Stankeviciaus, Vilnius, Istrašbamskaj g-vė 2).

9. Беларуская друкарня ім. Д-ра Фр. Скарыны, Вільня, Завальная 1, тэл. 28-32. (Адрас для пісьмаў: Gudŭ D-ro Skarynos vardo spaustuvinė, Vilnius, Zavalině g-vė 1). Адчынена ад 8 да 15 гадз. 30 мін.

10. Беларусы праваслаўныя асобнай для сябе царквы ў Вільні цяпер ня маюць.

11. Беларусы-каталікі м. Вільні ў кожную нядзелю і сьвята моляцца ў літоўскім касцэле сьв. Мікалая (вул. сьв. Мікалая 8). Пачатак набажэнства роўна а гадз. 10.

12. Беларускія радыёперадачы з Віленскай радыёстанцыі можна чуць у кожны аўторак а гадз. 19 мін. 30.

=====

Usiakuju biełaruskaju knižku, BIEŁARUSKI KALENDAR, BIEŁARUSKIJA PAŠTOŪKI, hazetu najtaniej i najchutčej dastaniecie ŭ biełaruskaj

kniħarni „Pahonia”

Vilnia, Zavalnaja vulica № 1. VILNIUS, Zavalině g-vė 1.

Kataloħ biełaruskich kniħak, na žadannie, vysyľajecca darma.

сяўбу прыгатаўляць. Выд. „Самапомачы”, бач. 42, Вільня 1939 г.

Дубоўка Уладзімер: I пурпуровых ветразей узьвівы. Паэма. Выд. „Калосься”, бач. 31, Вільня, 1939.

Hrynkievičy Dr Stanislaŭ i Dr Jadviha: Rady chvorym i zdarovym č. II, Vyd. „Bieł. Krynicy”, баč. 80, Vilnia 1939.

Hrynkievičy Dr Stanislaŭ i Dr. Jadviha: Rady chvorym i zdarovy, knižka III. Adbitka iz „Šlachy Moładzi”, баč. 80, Vilnia 1939.

Івэрс Анатоль: Песні на загонах. Вершы. Выд. „Калосься”. Бач. 32, Вільня, 1939.

Омаńkowska F.: Pradka prad kryžam. Narodnaja kazka ŭ 3 abrazoch. Vyd. „Chryśc. Dumki”, баč. 24, Vilnia 1939.

Novy Testament — tłumaczenie ks. V. Hadleŭskaha, Vilnia 1939.

Паштовыя пісулькі з рэпродукцыямі абразоў беларускіх мастакоў: Мірановіча („Зіма”, „У хаце”, „Бура”), Сяргіевіча („У буру”, „Падарожныя”), Драздовіча („Старадаўняе замчышча”) — разам штук шэсьць.

Паштовыя пісулькі з рознымі беларускімі нацыянальнымі ўзорамі (у тым ліку і паштоўкі Вялікодныя) — штук сем. Сазанскі Васіль: Чаро патрабуе зямля. Выд. „Самапомачы”, бач. 28, з ілюстрацыямі. Вільня 1939.

Сахараў Сяргей: Полацкі князь Усяслаў — нацыянальны беларускі асілак. Гістарычны нарыс. Адбітка з „Калосься”. Вільня 1939.

Stankievič Ad.: Biełaruski Chryś-

cijanski Ruch. Vyd „Chryścijanskaj Dumki”, баč. 280, Vilnia 1939.

Станкевіч Янка Др: Гісторыя беларускага языка, Выданьне аўтара, бач. 16, Вільня 1939.

Станкевіч Янка Др: Карта беларускага языка, выданьне заграничнае. Šutovič Viktor ks.: Majovuja čy tanki, Vyd. „Bieł. Katal. Vydaviečstva”, баč. 144, Vilnia 1939.

Хмара Сяргей: Жураўліным шляхам, зборнік вершаў. Выд. С. Сіняка, бач. 32, Вільня 1939.

Dziela poŭnaści treba padać, što ŭ samaj Vilni, pašla jejnaha datučennia da Litvy, pierastali vychodzić usie drukavanyja datul bieł. časapisy, a ŭzamien za ich pačala vychodzić dva razy ŭ tydzień adnoŭlenaja „Krynica”.

—BIEŁARUSKAJA CHRONIKA—

Bielarusy ũ Delehata ũradu. 23 h. m. Delehata ũradu ministra Bizauskasa adviedali pradžaŭniki Bielaruskaha Centru ũ Litvie, Dyrektor ks. Adam Stankievič i redaktor inž. A. Klimovič, jakija pradžaŭniki Ministru postulaty z usich halinaŭ bielaruskaha hramadzka i kulturnaha žyćcia (sprawy hramadzianstva, školy, relihijnyja, bielaruskich radyjovych pieradačaŭ inš.).

Katedra bielaruskaj movy i litaratury? Prad Kaladami, 22 XII u Sojmie byli prytiaty novyja štaty Vilenskaha Uniwersytetu. Padčas dyskusii pradžaŭnik Andrašiusas zaprapanaŭ papoŭnić štaty jašče adnej katedraj: bielaruskaj movy i bielaruskaj litaratury P. Andrašiusas prypomniŭ supolnuju historyju litoŭskaha i bielaruskaha narodaŭ, ahulny ich ucisk pad panavaŭniem carskaj Rasiei i panskaj Polšcy, udziel bielaruskich častak Litoŭskaha Vojska ũ baračbie za niezaležnaść Litvy, ščyruju radaść Bielarusau Vilensčyny, dačakaŭšychsia vyzvaleŭnia z pad šlachockaha jarma. Hetuju prapazycyju padtrymaŭ i ministar ašviety p. dr. Jokantas. Tolki-ž časova ministarstva ašviety zmušana admovic ad pašyreŭnia štataŭ dzie la niastačy hrošaŭ. Treba adznačyć, što i żydoŭski druk damahajecca katedry żydoŭskaj movy i litaratury.

Bielaruskija sprawy ũ Litoŭskaj Encyklopedyi. 5 krasavika 1933 h. — heta vielmiznačnaja data ũ historyi litoŭskaj kultury. Kooperatyŭnaje vydavietva „Spaudos Fondas“, pracujučy razam z Litoŭskaj Katalickaj Navukovaj Akademijaj, pačalo vydavać „Lietuviškoji Enciklopedija“, vializarny pomnik litoŭskaj kultury. Ab hetym wydaŭni Ličviny latuciel jašče prad Vialikaj vajnoj, u 1910 h.,

ale nie dačakalisia. Pakul što vyjša z druku 7 tamoŭ (amal 800 staronak u tomie), vošmy (litarag) zaraz budzie skončany. U nadrukavanych tomach niamała nadrukavana i viestak ab Bielarusach, našych pišmieŭnikach i dziejačach, naprykład: Bahdanovič, Bahuševič, Bujnicki, Dušeŭski-Duž i inš. U IX tomie buduć vialikija staćci— Gudai (Bielarusy), Gudija (Bielaruś), Gudų kalba ir literatūra (Bielaruskaja mova i litaratura), Bielaruskija vajskevija častki ũ b. Rasiei, Litvie, Polšcy, Latvii i BSRR.

U Bielaruskim Navukovym Tavarystvie. Referat na temu: „Filon Kmita Čarnabylski, vavoda Smalenski“ pračytaje 31. XII. siol. dr. Kraviec u Bielaruskim Navukovym T-vie (u pamieškaŭni Bielaruskaha Muzeju Iv. Łuckieviča ũ Vilni, Astrabramskaja 9). Pačatak u 11 hadz. Uchod volny siabrom i haščiom.

M. Zabejda znajšoŭsia. Ab losie i miescy prabyvaŭnia viedamaha bielaruskaha špievaka M. Zabejdy byla zaciemka ũ „Krynicy“ № 4. Siahoŭnia, pa miesiacy času, možam hetu zaciemku dapoŭnić zusim peŭnaj viestkaj, što M. Zabejda ščašliŭa pierażyŭ dahetulašni pieravarot i znachodzicca tymčasam ũ Varšavie.

Nabaženstva dla Bielarusau-Katalikoŭ u Vilni padčas kaladnich feryjaŭ sioleta nie pieraryvajecca, h. zn. jak na samyja Kalady, tak na Novy Hod i na Try Karali stała adbyvajecca ũ kaščiele šv. Mikalaja a hadz. 10-aj.

Nastupny numar „Krynicy“ vyjdzie ũ piatnicu za tydzieŭ, 5-ha śniežnia 1940 h.

Bielaruskaja radiopieradača z Vilni ũ hetym tydni vyniatkova pieraniesiena na subotu 30. XII, hadz. 19 min. 30.

Pavažanym Čytačom probnych numaroŭ „Krynicy“

Usich, chto dahetul atrymoŭŭaŭ „Krynicy“ i za jaje nie zapłaciŭ, prosim jak najchutčej prysłać naležnuju nam padpisnuju aptatu. Datyča heta ũsich, a pierad usim čytačou zahraničnych, da katorych sama pierasyłka vielmi doraha kaštuje. U praciuŭnym vypadku pačniem strymliŭać vysyłku hazety.

Administracyja „Krynicy“

Яшчэ прыймаюцца кандыдаты ўва ўсе клясы і аддзелы

3-клясавы Беларускі Дзяржаўны Гімназіі

(дасюлешняя гімназія бяз ліцэю)

і Беларускі дзяржаўны Пачаткавы Школы
Лекцыі ў гімназіі і пачаткавай школе адбываюцца нармальна. У гімназію і пачаткавую школу прыймаюцца вучні, якія цяпер вучацца ці вучыліся ў польскіх або расейскіх школах.

Прыймо кандыдатаў у гімназію і пачаткавую школу адбываецца ў памешканні гімназіі на Дамініканскай вул. № 35, у гадзінах ад 8 да 12.

Za intaresy bolšych i mienšych narodaŭ

Na Kućciu Papiež Pius XII skazaŭ da ũsiaho švietu vialikuju pramovu, u jakoj zakraŭnuŭ sučasnyja padziei na šviecie. Havoračy ab kaniečnaści miru, Papiež miž inšym adznačyŭ, što „najvažniejšaj ustupkaj dla hanarovaha i spr-

viadlivaha miru jość hvarancyja niezaležnaści i žyćciowych intaresau bolšych i mienšych narodaŭ“. Dalej Papiež padčyrknuŭ potrebu ũziać pad uvahu spraviadlivyja žadaŭni narodaŭ, dziaŭavaŭ i nacyjanalnych mienšaściau.

Finy bjucca na saviackaj ziamli

Apošnja paviedamleŭni z finskaha frontu pakazvajuć, što ũ niekatorych miascch finskaje vojska pasuvajučysia za adstupajučymi addzielami saviackimi pierajšo staruju finska-saviackuju hranicu i bjecca na tery-

toryi Savietaŭ. Z druhoha-ž боку i saviackija lotčyki, a tak-ža flot abstrelivali finskija harady i ũžbiarežy. Z abodvuch bakoŭ byli straty ũ ludziach i vajennym matarjale.

Saviety ab sabie i ab Finach

Pavodle saviackaha paviedamleŭnia, za try tydni vajny Saviety ũziali ũ palon 18 finskich achficeraŭ, 105 padachficeraŭ, 1302 žaŭnieraŭ, 35 harmataŭ, 300 kulamioŭ, 3000 vintovak, 21 kidalniaŭ torpedaŭ, 202 kidalni hranataŭ, 7 pancyrnych

aŭtamabilaŭ. Armija saviackaja ũ hety čas straciła zabitymi 1823 čalavieki, i raniеныmi — 7000 čal. Finy-ž u hety samy čas mieli stracić zabitymi 2200 čalaviek i raniеныmi kala 10.000 čalaviek...

Žmieny na Dalokim Uščodzie?

Kali ũvaha ũsiaho švietu žviereniena na Finlandyju i na Zachad, na Dalokim Uščodzie našpiavajuć padziei, jakija mo huć žmianić dahetulašniuju palitiku haloŭnaha tamašniaha motara — Japonii. U najbližejšaj budučyni majuć pačacca handlovyja pierahavory japon-ska-amerykanskija, da katorych,

dahadvajucca, moža jšče daŭčycca i Anhlija. Kali dadać da hetaha, što Japoncy, u svaim pachodzie na Kitaj, dasiahli ũžo hranicaŭ francuskaha Indokitaju, dyk štoraz jašniej stanovicca pytaŭnie, ci nie staim pierad novym parazumleŭniem Japonii z Amerykaj i Anhlijaj?

Pryvitaŭnie Stalinu ad Ministra Urbšysa i adkaz

Z nahody 60 letniaha jubileju naradzin Stalina, ministar zahraničnych spraŭ Urbšys 21-ha śniežnia vysłaŭ jubilaru hetkuju telegramu:

„Z nahody 60 lećcia Pana maju honar prasić Pana, vielmi Dastojny Josif Visarjonavič pryŭniać našyja sardečnyja pryvitaŭni i najlepšyja žyčėŭni dobraha susiedztva, usiaho najlepšaha ũ pryvatnym žyćci Pana jak i dla pryjacielskaha ũ adnosi-

nach da Litoŭskaj Respubliki Saviackaha Sajuzu i ũsich jaho narodaŭ.“

Na hetuju telehramu, Stalin 25 śniežnia adkazaŭ:

„Dziakuju Panu, Panie Ministar za pryvitaŭnie. Zyču Bačkauščynie Pana dalšaha poŭnaha ražvićcia jak i ražvićcia pryjacielskich adnosinaŭ pamiž Litoŭskaj Respublikaj i Saviackim Sajuzam.“

Kuplajcie

БЕЛАРУСКІ АДРЫЎНЫ КАЛЕНДАР на 1940 Г.

Cana 1 ekzemplara 50 centaŭ. — Čšto kupić bolš, dastanie škidku

Akc. Strachavaja Supatka „KOOPERACUJA“

zasnavanaja sajuzam kooperatyvaŭ i inšymi ahulnahospadarskimi arhanizacyjami Litvy

na vyhodnych varunkach strachuje:

majemašč ad ahnla i inšych vypadkaŭ, tavary transportavanyja na suchapučci i na mory, tavarnyja karabli i zmotaryzavanuju lokomocyju, a taksama tavarnyja karabli i transporty ad vajennaha ryzyka.

Adres: KAUNAS, Laisvės Al. 39, Tel. 23 936, 25 804 i 24 334.

ADDZIEŁ: VILNIUS, Mickievičiaus g. 22—1, Tel. 373, 341.

VOKAM PA ŠVIECIE

Hitler na francuskaj terytoriji. Na Kućciu, dn. 24-ha śniežnia, kancler Hitler, adviedvajučy žaŭnieraŭ na zachodnim froncie, pieršy raz ad 1918 h. apynuŭsia na zaniataj niamieckimi vojskami francuskaj terytoriji, praviou tam z žaŭnieraŭ Kućciu i zahadau dać adnamu z kamandziraŭ čyn majora.

Nakaz varočacca damou atrymali ŭsie niamieckija karabli, jakija ad dnia vybuchu vajny znachodzilisia paza miežami niamieckich terytoryjalnych vodaŭ. Ŭsich takich karablou naličvalasia kala 500 štuk, ahulnah: tonnažu 1800 tys. tonnaŭ. Anhlija z Francyjaj da dnia 4.XII zatrymała z hetaha 27 karablou, a da 20.XII sami Niemcy zatapili 23 karabli ahulnaha abyjma 139 tys. tonnaŭ. Apošnim časam anhlickija karabli palujuć kala bieraŭ Ameryki na niamieckiej kreiser „Admiral von Scheer“.

Česki Nacyjanalny Kamitet, na čale z b. prezidentam Čechaslaŭačyny Benešam, utvoryŭsia ŭ Londanie. Zadaŭniem jaho maje być: arhanizavaŭnie českej armii spasiarod českich emihraŭtaŭ i reprezentavać svoj narod.

Praf. Adam Kryžanoŭski, viedamy polski vučony ekana-mist, pamior u viažnicy ŭ Krakavie.

Niemcy z Vaŭtyni špiešna vyjaždžajuć praz Lvoŭ u Niamiečynu. Taksama vyjaždžajuć Niemcy z rešty Zachodniaj Ŭkrainy, z Zach. Bielarusi i z usiaho Savieckaha Sajuzu. Bolšaja časć pryviezienych Niemcaŭ pasialajecca ŭ Paznaŭščynie, na Pamorji i ŭ Kanhresaŭcy.

Vyjezd u SSSR asob zarejstravanych savieckaj komisijaj pradbačycca na apošnja dni śniežnia 1939 h. i pieršyja dni studnia 1940 h. Komisija heta pryjmała vyklučna asob, jakija apynulisia ŭ Vilni i Litvie ahulam uciakajučy ad vajny. Ŭsiakija inšyja asoby hetym razam nia byli navat rejestravanyja.

Saviety Niamiečynie ŭžo dastaŭlajuć celulozu i ligninu. Slaŭačyna pačvierdziła ŭša-čysta pavarot slaŭackich abšaraŭ, jakija Polšč adabrauŭšy była ad jaje ŭ 1920 i 1938 hadoch.

Vajnoj achoplena siahoŭnia 40 prac. nasielnictva ŭsiaho švietu — 530 milj. čał. na 93 milj. kv. klm. Nie vajuje 613 milj. nasielnictva na 54 klm. kv. klm.

Straty Francyi. Pavodle zavyjavy premjera Daladier'a, da dnia 1.XII Francuzy stracili ŭ bitvach suchaputnych 1.136 žaŭnieraŭ, na mory 256 žaŭnieraŭ i ŭ pavietry — 42.

Ziemletrasieŭnie ŭ Turcyi. 27 h. m. Turcyju naviedała sil-

Žyćcio u Vilni i Kraju

Metryki biaspłatna dla spravaŭ pašpartavych vydaje katalickaja metropolitalnaja Kuryja tym, čto radziŭsia paza hranicami Vilni; tym-ža, što radzilisia ŭ Vilni, metryki vydajuć adpaviednyja parafii.

Kramy spažyvieckija ŭ niadzeli i šviata mohuć być adčynieny tolki da hadz. 10-aj. rana.

Lit. Čyrvony Kryž u Vilni pieraniošsia ŭ novaje pamieškaŭnie pry vul. Hiedymina (b. Mickieviča) Nr 27, pakoi 232—234, tel. 1291. Ŭradavyja hadziny pryjma 10—12.

— Samazvancaŭ — kurjeraŭ aryštavala vilenskaja palicyja. „Kurjer“ hetyja zajmalisia „pierasyłkaj“ pišmaŭ u Varšavu i Krakau i za takuju pierasyłku brali aŭ 40 litau.

Začyniajacca pravastaŭnaja duchoŭnaja Seminarija ŭ Vilni dziela niastačy vučniaŭ. Paviedamlajuć ab hetym litoŭskija hazety.

Archiv dżiaržaŭny Vilenski maje siahoŭnia tolki treciuju časťku tych dokumentaŭ, jakija mieu prad apošniaj vajnoj. Robiaccia staraŭni, kab viarnuć z Savietaŭ vyviezienuju majmašć.

Majontki polskich ministrów i hienieraŭtaŭ u Vilensčynie, u tym liku majmašć hien. D.-Biernackaha, ministraŭ Prystara, M. Z.-Koścalkoŭskaha, a tak-ža m. Pikieliški marš. Piłsudskaha majuć być skonfiskavanyja i pieradadzenyja dla spravy ziamielnaj reformy.

Tolki 1 lit i 50 centaŭ kaštuje novy pašpart. Hetym samym adpada-juć usiakija plotki ab niejkich vysokich pašpartavych aplatach.

Saviety zakupili spažyvieckich praduktaŭ u Litvie na 20 milj. litau; z hetaha miasnych praduktaŭ na 11 milj., a maločnych na 9 milj. litau.

Falšyvyja dvuchlitoŭnyja mane-ty pajavilisia ŭ Vilni. Treba, dziela hetaha, vyścierahacca ašukancaŭ z hetymi hrašmili.

Zasekvestravanyja rečy za nieapłačanyja padatki pry polskaj ŭladzie, jakija znachodziacca u Vilni, pry Niamieckaj vul. 22—možna ŭziać nazad da 1 studnia 1940 h.

U hetaj sprave treba raniej žviar-nucca da Padatkovaha Inspektaratu — V. Pahulanka № 10.

Dyrektor čyhunki wydaŭ abiež-nik, pavodle jakoha ŭsie uradaŭcy pryŭiatyja na službu ŭ Dyrekcyju li-toŭskaj čyhunki, kali chočać služyc dalej, abaviazany ŭ praciahu 6 mie-siacaŭ navučycca litoŭskaha jazyka, u praciuŭnym vypadku pa hetym termi-nie ich iz služby zvolniać. Aproč toho, vymahajacca ad čyhunačnych uradaŭ-caŭ sklaści ekzamieny z niekatorych techničnych čyhunačnych viedaŭ.

166 tys. litau na pomač ucieka-čom atrymaŭ Vilenski Kamitet. U he-taj sumie 74 tys. lit. ad Lit. čyrv. Kryža, 88 tys. lit. ad Kamisiji Hoovera i 3 tys. lit. z dabravolnych achviaraŭ.

Biuro „VEIKLA“

Vilnius, Vilenskaja 34,
tel. 27-47.

BIURO:

DAJE usiakija infarmacyi i rady ŭ spravach handlovych, pra-mysłovych, transportnych, administracyjnych, padatkavych i praŭnych.

VYRABLAJE žvazi handlovija i viadzie handl. karespandencyju, PASIAREDNIČAJE pry kupli-prodaży,

TŁUMAČA z čužych jazykoŭ na litoŭski i naadvarot,

PIŠA prošby da ŭtadaŭ dżiaržaŭnych i samaŭradavych,

VYKONVAJE budaŭlanyja projekty i raboty,

REHISTRUJE volnyja pamieškaŭni, pakoi i pamiaščeŭni i pasia-redničaje pry najmaŭni,

VYKUPLIVAJE patenty i viadzie spravy pašpartavyja.

U Biuro pracujuć adpaviednyja fachoŭcy.

BIURO ČYNNAJE štodzieŭ ad 8 da 14 i ad 16 da 18-taj hadziny.

Niedarahi, ale dobry tavar „MAISTAS'a“ atrymajem tolki ŭ kramach jakich jość siahoŭnia 21:

Krama № 1, Mickieviča 30, telef. 71	Krama № 11, Vilenskaja 22, tel. 1176
„ 2, Vialikaja 2, „ 1473	„ 12, Gedymina 24, „ 1107
„ 3, Daminikanskaja 12, „ 2797	„ 13, Kalvaryjskaja 59, „ 1186
„ 4, Zamkavaja 16, „ 205	„ 14, Antakolskaja 33, „ 1466
„ 5, V. Pahulanka 18, „ 139	„ 15, Naŭharodzskaja 112, „ 2549
„ 6, Mickieviča 22, „ 1514	„ 16, Lehijonavaja 28/30, „ 2798
„ 7, V. Pahulanka 53a, „ 2434	„ 17, Zavalnaja 55, „ 2559
„ 8, Vilenskaja 27, „ 1527	„ 18, „ 21 „ 1410
„ 9, Mickieviča 49, „ 181	„ 19, Zarečnaja 30, tel. 1143
„ 10, „ 10, „ 1099	„ 20, Piłsudskaha 23 „ 2706
	21. Žvirki-Vihury 34.

Kramnikam rachujem ceny hurtovyja.

Hurtam pradajom:

I. Hurtavy skład, Mickieviča vul. 22, tel. 30-05.

II. Hurtavy skład, Zavalnaja vul. 60.

Centralnaja kantora „MAISTAS'a“, ŭ Vilni — Mickieviča vul. 12/14, telefony № № 345 i 2198.

naje ziemletrasieŭnie. Ziamla silna ŭstrasanaŭsia siem razou. Jość mnoha zabitych i ranienych.

150 zaviejenych savieckich tankaŭ znajšli Finy na froncie.

Finskija vajennyja časći ježdziat na nartach.

Z Maskvy ŭ Berlin praz Miensk — Bielastok — Königs-berg buduć lotać pasažyrskija samaloty.

Čyhunačniki, jakija majuć pa staranie savieckaj nlaruchomašci, mo- huć tudy viarnucca. U hetaj sprave treba zainteresavanyj zvaročvacca ad 28 da 30 śniežnia ŭ pakoi № 40 (Vilnia, vul. Mahdaleny № 2) a hadz. 9—14-j.

Ministerstva Kamunikacyi ra- šyła pierasialicca z Kaŭnasa ŭ Vilniu. U suviasi z hetym likviduje jano zaj- manaje u Kaŭnasie pamieškaŭnie.

Tymčasovyja lehitymacyi Mahi- strat buduć vydavać tym asobam, ja- kija skłali zavyjavy da 30-ha listadada- Novych zaju ŭ hetaj sprave Mahi- strat nia pryjmaje.

Treba zarejstravać rovery. Termin rejestracyi i vykupki numaroŭ da 15 studnia 1940 h. Pry rejestracyi treba daviedacca, što pavodle zahadu ŭłady pavinen rovar mleć, kab mož- na bylo z jaho karystać.

„Vilner Togblat“ — żydoŭski štodzieŭnik—pačau vychodzić u Vilni. Vydaucom štodzieŭnika jość Dr. Vy- godzki, a redaktaram Dr. H. Viršubski.

6 pašpiešnych lokomotyvaŭ z českej fabryki Škoda kupili litoŭskija čyhunki. Časć hetych lokomotyvaŭ bu- dzie ježdzić na linii Vilnia-Kaŭnas.

Ŭciekačou u Vilni zapisana 20.000 čalaviek. Dumajuć adnak, što ich jość tut da 25 tysiać.

Što kali adčyniena. Burmistr m. Vilni začvierdziŭ raspardžeŭnie, pa- vodle jakoha spažyvieckija kramy ŭ Vilni pavinny być adčynieny ad 6 da 20 hadz., usie inšyja—ad 9 da 19-aj, staŭoŭki, kaviarni i sadaviarni ad 6 da 23. U šviatki, z vyniatkam dzion za- baronienych zakonom, kramy spaž. adčynieny buduć ad 6 da 10 hadz., staŭoŭki, kaviarni i čajnyja ad 7 da 10 i ad 13 da 23.

A CH VIARY

na biednych dzialej bielaruskich škol u Vilni, zložanyja ŭ redakcyi „Krynica“

(praciah z Nr 11)

Bekiš 50 ct, * * * 1 lt, Dahiej... 1 lt. NN 1 lt, Symon Karol cacki na jol- ku, Prat. N. Kulčycki 1 lt, A. Łoban 3 lt, Parfimovič 1 lt, Stankievič Br. 2 lity i 2 pary čaravikaŭ, kun. P. Di- lys 1 lt, V. Pribieŭski 2 lity, NN 1.20 lt, St. Stankievič 2 lity i 5 egz. „Rodny Kraj“ č. I, N N 250 lt, ks. V. Hadleŭski 2 lt, ks. Ŭl. Taločka 2 lt, An. Brazoŭski 8 šytkoŭ, Arch- va Julja 2 lt, P. Fiadotaŭ — 1.85 lt., kun. K. Čibiras 5 lt, J. Šutovič 1 lt, Z. Koncevič 50 ct, Jakimiec 1 lt, Z. Karol 30 dk. cukierkaŭ i šviečki, Šu- tavičanka Hanna 3 lity, Najdziuk Ja- zep 2 lity, Alfons Šutovič 2 lity, Jan- ka Bahdanovič 2 lity, A. Chodźka 1 lt, V. Šutovič 1 lt, A. Dasiukievič 1 lt, Anton Lukaševič 5 litaŭ, Stan. Mar- cinkievič 2.50,

Ad Bielaruskaha Spažyvieckaha Kooperatyvu atrymany na jolku dla bielaruskich vučniaŭ 1 kg. cukierak, 1,8 kg. cukierak fruktovych, 0,5 čeka- lody, 0,6 monpasie, 1 skrynačka švie- čak na jolku—na ahulnuju sumu 20 lt.

Naša pošta

Bujak Br. — Francyja. Piśmo atrymaili, za pažadani dzikujem i Vam žadajem uslaho dobra. Vaša miacovašć siahoŭnia ŭ Sav. Bielaru- si. Piśmo Vašaj siam'i vysłali, a kali pryjdzie adkaz, dyk paviedamim i vas. Trymajcesia i žbirajcie kala siable Bielarusai.

Piatroŭskamu Ž. — Tr. Pieršym varunkam zdabyćcia bielaruskaj školy jość švidamaja vola bačkoŭ. A da- lej, pastupicie tak, jak piśala „Kryn- ica“ ŭ № 10. Hazetu majecie aplačanu- ju da 1.VII.40.

Buraku Br. — Prožvišča vašaha biaz vašaj voli niešto pierabrać nia śmieje. Kaliž-by niegdzie taki vypadk zdaryŭsia, majecie prava zlažyc na piśmie žalabu, jakaja pavinna być uzjata pad uvahu.

Durejcy Vinc.—S. Paslać vam „Krynica“ možam, tolki kali vy ja- je atrymajecie?